

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 1. Historica Campaniæ descriptio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

L A-	Ampsancus: hodie Mufiti, sub oppido Frumento: ad quem ædes Mephitis, ad cum qui proprius acedit interimitur. Eius meminit Tullius 2. de Diuinat, de eo Maro 7. Æneid.
C V S	<i>Est locus Italie in medio sub montibus altis, Nobilis & fama, multis memoratus in oris Ampsancti valles, &c.</i>
H I R.	
P I.	locus ille (ait Seruius ad hæc verba) ambiebatur collibus, & arboribus, vnde odor ille pestifer, qui accedentes interimebat: quare hic viæ non iugulabantur, sed huic loco admouebantur, & interficiebantur, eratque hoc litationis genus; de hoc in Admirandis.
N O-	
R V M.	

C A P V T O C T A V V M.

De Campania.

HÆc est regio non Italie modo, sed toto terrarum orbe pulcherrima plaga, (ait Florus) quam Philostratus in vita Apollonij *Iταλίας εὐδαιμονία* vocat; Plinio *Felix & beata humanitas, & uno in loco gaudentis opus nature, &c.* de quibus mox plura in qualitate huius regionis.

*§. I. Historica Campania descriptio.**N V M. I. Nomen Campanie.*

NOMEN habet ab urbe Capuâ, quam Capys Trojanus condidisse fertur; licet aliqui reclament, & Capyn illum Samnitum dicant. Alij à Capy, seu Falcone linguâ Tusca dictam malunt, quæ vox Falconem sonat, quod augurio Falconis condita esset. Alij à quodam cui eurui pollices pedum essent, quos Tusci Capuas appellant, sic *Festus*. Alij, quod esset in planicie, seu loco campestri: alij denique, quod esset in medio, & caput 12. urbium Campanarum; ita *Eustathius*.

KKkk ij

NVM. 2. *De incolis Campanie.*

CAMPANI origine sunt Samnites, sed ab hoc nomine recesserunt, inquit Strabo: qui addit hanc regionem quondam fuisse Ausonum, & Opicorum; Cumanos etiam eò appulisse ex Chalcide, item & Tuscos qui 12. vrbes condiderunt, quorum erat caput Capua. Hos autem mollitie diffluentes, & luxu electos esse à Samnitibus. Porro Campanorum nomen adscierunt sibi Samnites illi, ut ait Liuius V. C. 332. vt auctor Olympiadum Olym. 85. an. 3. Igitur V. C. 315. quod sequenti anno factum esse putat Diodorus Siculus. Quomodo autem illi populi pro Dionysio Siciliæ Tyranno militarint, & occuparint perfidè vrbes aliquas, ex eodem Diodoro edisces.

NVM. 3. *Qualitas Campanie.*

AGER hic omnium fertilissimus Straboni πεδίον εὐδαιμονίατος; Polybio nobilissimus ager Italæ καὶ Ἀφρικὴν ἀπέτιν, καὶ τὸ χείλος ob amoenitatem, & pulchritudinem, quod etiam ait Liuius. Apud Tullium ager Campanus dicitur Romanis annonæ perfugium. De eius fertilitate multa Strabo lib. 5. & Dionys. lib. 1. Vnguentum Campanæ post Ægyptiaca famosissima sunt Plinio, quare Capuae vicus Seplasæ vnguentariorum. Ideo in hoc agro delitiis emolitus Annibal ac tandem fractus est, ut ait Seneca.

NVM. 4. *Fines Campanie.*

OLIM Campania dirimebatur ab agro Falerno per Vulturenum Fl. Sed cum Romani hac regione potiti essent, voluerunt Lirim Fl. esse communem Latij, atque Campanæ terminum, sic tamen ut quædam Latij vrbes, & loca limitem illum transcenderent.

FINES ergo hi vulgo statuuntur: ab Occidente linea ducta à Sinuessa Bagni, per montem Massicum Monte Dragone ad Apenninum, quâ disiungitur à Latio; præterea Vultureno Fl. separatur à Samnio; item ab eodem à Septentrione Apennini exigua parte Caudinisque montibus dispercitur; ab Oriente Hirpinis connectitur; à Meridie denique mari Infero alluebatur, cuius tractus partem Picentini obtinuerunt.

NVM. 5. De Picentinis nouis Campani littoris accolis.

CAMPANIÆ pars à Surrento, Sorrento, ad Silatum usque Fl. à Romanis contributa est Picentium parti, quam ex Supero Mari ad Inferum traduxerunt, inquit Strabo lib. 5. nec est causa, cur in eius verbis tantas tragedias Cluverius excitat vir plerumque ad nauseam usque accuratus. Hæc autem migratio contigit cum M. Curius Dentatus Samnites, & Sabinos deuicit anno V.C. 463. & ab eo tempore Picentinorum & Picentium, promiscuum antea nomen, distingui cœpit: qui Mare Superum accolebant dicti *Picentes*, qui Inferum *Picentini*. Eos autem idem Strabo collocat ad sinum Posidoniatem; videlicet eò usque sinus ille protendebatur.

FINES autem Picentinorum assignantur illi; ab Occidente Campanos habent; à Septentrione & Oriente Hirpinos; à Meridie mare Inferum, & Silarum Fl. quo à Lucanis dirimuntur.

§. 2. Descriptio Geographica Campaniæ, hodie la pluspart de la terre de Labeur.

NVM. I. Vrbes Maritimæ, & Promontoria Campaniæ.

SINVESSA Col. antea Sinope à Plinio dicitur extrema Latij; apud Polybium in Campaniâ locatur, in Veseno sinu à Strabone, Soessa corruptè Ptolemæo dicitur. Facta est Col. an. V.C. 458. quando Sinope dicidesit. Fit mentio aquarum Sinuestrarum vbi Tigellinus periit; hæc foeminarum sterilitatem, virorum insaniam sanant Plinio, hodie *Bagni*. Vrbs sita erat ad radiees M. Mafisci, vulgo *Monte Dragone*, vbi eius rudera visuntur.

Vulturnum facta Col. 555. V.C. hodie *Castello à Mardi Voltorno*, aut *Castel di Voltorno*.

LITERNUM, ad Fluum cognominem, postea corruptè à quibusdam Linternum, incolæ Linternini Colon. Ro. vbi exulauit, mortuus, & sepultus Maior Africanus: hodie *Torre di Patria*: iuxta Linternæ paludes, *il Lago di Patria*, & Gallinaria sylua prædonum olim receptaculum.

CVMÆ, & Cuma, & Cume, specula maris Etrusci Agathizæ, qui eam urbem accuratè describit in colle: condita à Chalcidenis Euboicis, quos deduxit Columba, aut crepitus æris, ait

K Kkk iii